

UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE POLJSKE I REPUBLIKE HRVATSKE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU

Republika Poljska
i
Republika Hrvatska

- želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu -

utvrdile su kako slijedi u nastavku:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obje država ugovornica.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak i imovinu, koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina lokalna tijela, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na porast imovine i poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine te poreze na ukupne iznose plaća koje isplaćuju poduzeća.
3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor napose su:
 - a) u Republici Poljskoj:
 - (i) osobni porez na dohodak,
 - (ii) porez na dohodak.(u daljnjem tekstu "poljski porez")
 - b) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit,
 - (ii) porez na dohodak;(u daljnjem tekstu "hrvatski porez")

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji budu uvedeni nakon dana potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će jedna drugima bitne promjene u svojim poreznim zakonima na kraju svake godine.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora ako iz konteksta ne proizlazi drukčije:
- a) izraz "Republika Poljska", kad se rabi u zemljopisnom smislu, znači cjelokupno područje Republike Poljske, uključujući svo područje izvan teritorijalnog mora Republike Poljske koje je, u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Republike Poljske, područje unutar kojega se mogu provoditi prava Republike Poljske s obzirom na morsko dno i podmorje te njihova prirodna bogatstva;
 - b) izraz "Republika Hrvatska", kad se rabi u zemljopisnom smislu, znači cjelokupno područje Republike Hrvatske unutar njezinih međunarodno priznatih granica, uključujući svo područje izvan teritorijalnog mora Republike Hrvatske koje je, u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Republike Hrvatske, područje unutar kojega se mogu provoditi prava Republike Hrvatske s obzirom na morsko dno i podmorje te njihova prirodna bogatstva;
 - c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Republiku Poljsku ili Republiku Hrvatsku, ovisno o kontekstu;
 - d) izraz "porez" znači poljski ili hrvatski porez, ovisno o kontekstu;
 - e) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - f) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili osobu koja se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - g) izrazi "poduzeće države ugovornice" i "poduzeće druge države ugovornice" označavaju na odgovarajući način poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice ili poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili cestovnim transportnim vozilom koji obavlja poduzeće sa sjedištem stvarne uprave u jednoj od država ugovornica, osim ako brod, zrakoplov ili cestovno transportno vozilo obavlja prijevoz samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

i) izraz "državljanin" označava sve fizičke osobe koje imaju državljanstvo jedne od država ugovornica i sve pravne osobe osnovane ili organizirane prema zakonima koji vrijede u toj državi ugovornici te sve organizacije koje nemaju pravnu osobnost, ali s kojima se iz poreznih razloga postupa kao s pravnim osobama osnovanim ili organiziranim prema zakonima koji vrijede u toj državi ugovornici;

j) izraz "nadležno tijelo" znači:

(i) u slučaju Republike Poljske, ministra financija ili njegova ovlaštenog predstavnika.

(ii) u slučaju Republike Hrvatske, ministra financija ili njegova ovlaštenog predstavnika,

2. Kada ovaj Ugovor primjenjuje država ugovornica, svaki izraz koji u njemu nije definiran, ima značenje prema zakonima te države što se odnose na poreze na koje se primjenjuje ovaj Ugovor, ako iz konteksta ne proizlazi nešto drugo.

Članak 4. REZIDENT

1. U ovome Ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu, koja prema zakonima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave, mjesta registracije ili nekoga drugog obilježja sličnoga značenja. Ali ovaj izraz ne obuhvaća osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo s dohotkom iz izvora u toj državi ili imovinom koja se nalazi u toj državi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje na ovaj način:
- a) smatra se rezidentom one države u kojoj ima stalno mjesto stanovanja, a ako ima stalno mjesto stanovanja u objemadržavama, smatrat će se da je rezident one države s kojom ima uže osobne i gospodarske odnose (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema stalno mjesto stanovanja, smatrat će se da je rezident države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se da je rezident države čiji je državljanin;
 - d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.

3. Kad je zbog odredaba stavka 1. neka osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada će se smatrati da je rezident one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja preko kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" napose uključuje:
 - a) sjedište uprave,
 - b) podružnicu,
 - c) ured,
 - d) tvornicu,
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava,
3. Izraz "stalna poslovna jedinica" također uključuje:
 - a) gradilište ili građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili s tim povezanu aktivnost nadgledanja, i to samo ako traju dulje od 12 mjeseci;
 - b) pružanje usluga, uključujući konzultacijske usluge nekog poduzeća države ugovornice uz pomoć namještenika ili drugog zaposlenog osoblja u drugoj državi ugovornici, pod uvjetom da se takve djelatnosti nastavljaju za isti projekt ili za neki s time povezani projekt tijekom razdoblja koje zajedno prelazi 12 mjeseci unutar bilo kojeg razdoblja.
4. Neovisno od predhodnih odredaba ovoga članka, pod izrazom "stalna poslovna jedinica" ne podrazumije se:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koje obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili za prikupljanje obavijesti za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja drugih djelatnosti za poduzeće koje imaju pripremno ili pomoćno značenje;

- f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavkama od a) do e) pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na koju se odnosi stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici zaključuje ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće u toj državi ima stalnu poslovnu jedinicu glede svake djelatnosti što ih ta osoba obavlja za poduzeće, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na djelatnosti navedene u stavku 4. koje ako bi se obavljale preko stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.
6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u jednoj državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja preko posrednika, generalnog komisijskog zastupnika ili drugog predstavnika sa samostalnim statusom ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je pod kontrolom društva što je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja poslovanje u toj drugoj državi (preko stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da jedno društvo može postati stalna poslovna jedinica drugoga društva.

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice stekne od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje prema zakonu države ugovornice u kojoj se nalazi imovina. Taj izraz u svakome slučaju uključuje imovinu što pripada uz nekretninu, stoku i opremu koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općeg zakona o zemljišnom vlasništvu, služnosti nekretnine te prava na isplate u promjenljivom ili stalnom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Morski i riječni brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog korištenja, iznajmljivanja ili drugog načina korištenja nekretnine te na dobitke od otuđenja te imovine.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste u obavljanju samostalnoga rada.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit od poslovanja poduzeća jedne države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice, poslovna dobit poduzeća može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo onoliko dobiti koliko se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka, ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, onda se u svakoj državi ugovornici toj stalnoj poslovnoj jedinici pripisuje dobit koju bi mogla ostvariti da je bila odvojena u posebno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te da je poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici priznaju se rashodi što su učinjeni za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode bilo da su učinjeni u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit od poslovanja koju treba pripisati nekoj stalnoj poslovnoj jedinici, na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njene različite dijelove, stavak 2. nikako ne sprečava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi dobit koja se oporezuje. Prihvaćeni način raspodjele mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Stalnoj poslovnoj jedinici ne pripisuje se dobit ako ta stalna poslovna jedinica samo kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. U svrhe iz prethodnih stavaka dobit koju treba pripisati stalnoj poslovnoj jedinici određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dovoljan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi u kojoj je sjedište stvarne uprave poduzeća.
2. Dobit od korištenja riječnih brodova u prometu na unutarnjim plovnim putovima oporezuje se samo u državi u kojoj je sjedište stvarne uprave poduzeća.
3. Ako je sjedište stvarne uprave poduzeća koje se bavi međunarodnim prometom ili poduzeća što se bavi prometom na unutarnjim plovnim putovima na pomorskom ili riječnom brodu, smatra se da se nalazi u državi u kojoj je matična luka pomorskog ili riječnog broda ili ako nema matične luke, u državi ugovornici čiji je rezident korisnik pomorskog ili riječnog broda.
4. Odredba stavaka 1. primjenjuje se na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili kapitalu poduzeća druge države ugovornice
 - ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili kapitalu poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva poduzeća u njihovim trgovinskim i financijskim odnosima određeni ili nametnuti uvjeti različiti od onih koji bi bili određeni između samostalnih poduzeća, dobit koja bi bez tih uvjeta nastala za jedno od poduzeća, ali zbog tih uvjeta nije nastala, može se uključiti u dobit tog poduzeća i prema tomu oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi - i prema tomu oporezuje - dobit, na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi i ako se pri tako uključenoj dobiti radi o takvoj dobiti kakvu bi poduzeće prvo spomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između tih dvaju poduzeća bili isti uvjeti o kakvima bi se međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj razrezan na tu dobit. Pri toj prilagodbi, valja uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a ako bude potrebno, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dividende iz stavka 1. mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo što plaća dividende, i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj dividendi stvarni korisnik, tada tako razrezan porez ne smije biti veći od:
 - a) 5% od bruto-iznosa dividendi kad je stvarni korisnik društvo (izuzimajući partnerstvo) koje izravno posjeduje najmanje 25% kapitala u društvu koje plaća dividende;
 - b) 15% od bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica uređuju zajedničkim dogovorom kako se treba provoditi odredbe o tim ograničenjima.

Odredbe ovoga stavka ne utječu na oporezivanje dobiti društva iz koje se plaćaju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrijebljen u ovom članku označava dohodak od dionica ili drugih prava, koja nisu potraživanja duga, što sudjeluju u dobiti te dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istomu poreznomu postupku kao i dohodak od dionica prema zakonima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende preko stalne poslovne jedinice što se nalazi u toj državi ili u toj drugoj državi obavlja samostalni rad iz stalnog sjedišta u toj državi, a pravo na osnovi kojega se dividende plaćaju povezano je sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili odredbe članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može razrezati nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende plaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende plaćaju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.
KAMATE

1. Kamate nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve kamate mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je primalac kamata stvarni korisnik, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10% od bruto-iznosa kamata.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamate što nastanu u jednoj državi ugovornici koje stekn Vlade druge države ugovornice, njezino lokalno tijelo i centralna banka ili bilo koja financijska institucija čiji je vlasnik u cijelosti ta Vlada ili bilo koji drugi rezident te druge države, glede potraživanja duga što ih je neizravno financirala Vlada te druge države ugovornice, njezino lokalno tijelo ili centralna banka ili bilo koja financijska institucija koja je u cijelosti u vlasništvu te Vlade, bit će izuzete od oporezivanja u prvospomenutoj državi.
4. Izraz "kamate", kako se rabi u ovomu članku, označava dohodak od potraživanja duga svake vrste, bilo da su ili da nisu osigurana zalogom i bilo da nose ili da ne nose pravo udjela u dobiti dužnika, a napose u dohotku od državnih vrijednosnih papira i od obveznica i zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnim papirima, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog zakašnjela plaćanja ne smatraju se kamatama u smislu ovoga članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamata, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj su te kamate nastale, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalni rad iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se plaćaju kamate stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14., ovisno o slučaju.
6. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj ta država, lokalno tijelo ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira da li je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište na koje se odnosi zajam za koji se plaćaju kamate i takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u toj državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanje za koje se one plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu se slučaju više plaćeni iznos oporezuje prema zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. AUTORSKE NAKNADE

1. Autorske naknade nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve autorske naknade mogu se također oporezivati u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema zakonima te države, ali ako je primatelj autorske naknade stvarni korisnik, s time da porez ne smije biti veći od 10% od bruto iznosa autorske naknade.
3. Izraz "autorske naknade", koji se rabi u ovom članku, označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, patenata, know-how, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili industrijske, trgovačke ili znanstvene opreme ili za obavijesti koje se odnose na industrijsko, trgovačko ili znanstveno iskustvo.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik autorske naknade, koja je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju autorske naknade putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja smostalni rad iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava i vlasništva zbog kojih su plaćena autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7. odnosno članka 14. ovisno o slučaju.
5. Smatra se da autorske naknade nastaju u državi ugovornici, kad je isplatitelj Vlada te države ugovornice, njezino lokalno tijelo ili rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja plaća autorske naknade, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza da plati autorske naknade i takve naknade snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos autorskih naknada, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili obavijesti za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na potonji iznos. U takvu je slučaju više plaćeni iznos oporeziv prema zakonima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici za svrhe obavljanja samostalnog rada, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno sa cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu, riječnih brodova koji se koriste u prometu na unutarnjim plovnim putovima ili pokretna imovina što služi za korištenje pomorskih brodova, zrakoplova ili riječnih brodova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća.
4. Dobit od otuđenja dionica kapitala nekog društva, čija se imovina sastoji izravno ili neizravno uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja imovine na koju se ne odnose stavci od 1. do 4. oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14. SAMOSTALNI RAD

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim u jednom od sljedećih slučajeva kad se takav dohodak može oporezivati i u drugoj državi ugovornici:

- a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. U takvu slučaju samo se onaj dio tog dohotka koji se može pripisati to me stalnom sjedištu, može oporezivati u toj drugoj državi;
 - b) ako njegov boravak u drugoj državi ugovornici traje duže od razdoblja koje ukupno prelazi 183 dana u kalendarskoj godini o kojoj se radi. U takvu slučaju samo se onaj dio dohotka koji se ostvari od njegovih djelatnosti obavljenih u toj drugoj državi može oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje napose samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, ekonomista, arhitekata, zubara i knjigovoda.

Članak 15. NESAMOSTALNI RAD

- 1. U skladu s odredbama članaka 16., 18. i 19., plaće i slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada, oporezuju se samo u toj državi, osim kada se radi o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanje koje se od toga ostvaruje može se oporezivati u toj drugoj državi.
- 2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanje koje rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuje se samo u prvospomenutoj državi:
 - a) ako primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u dotičnoj kalendarskoj godini, i
 - b) ako primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ona isplate u njegovo ime, i
 - c) ako primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koja poslodavac ima u toj drugoj državi.
- 3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu ili cestovnim transportnim vozilom što se koriste u međunarodnom prometu ili na riječnom brodu u prometu na unutarnjim plovnim putovima mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.
NAKNADE DIREKTORA

Naknade direktora i druga slična plaćanja što ih ostvari rezident države ugovornice za rad u svojstvu člana upravnog odbora društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili muzičar ili kao športas od svoje osobne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od osobne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športasa ne pripada izvođaču ili športasu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športas obavlja svoju djelatnost.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dohodak izvođača i športasa koji su rezidenti države ugovornice, što ga ostvare od djelatnosti obavljene u drugoj državi ugovornici, na temelju plana kulture ili športske razmjene između vlada obiju država ugovornica, oslobađa se od oporezivanja u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18.
MIROVINE

1. Prema odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja plaćeni rezidentu države ugovornice po osnovi prijašnjeg nesamostalnog rada oporezuju se samo u toj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična plaćanja koja isplati Vlada države ugovornice ili njezino lokalno tijelo u okviru javnog osiguranja koje je dio sustava socijalne skrbi te države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njeno lokalno tijelo isplati nekoj fizičkoj osobi za usluge učinjene toj državi ili njenom lokalnom tijelu oporezuju se samo u toj državi.

- b) Takva se primanja, međutim, oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se te usluge obavljaju u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države, ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo zbog obavljanja tih usluga.
- 2. a) Mirovine koje plaća država ugovornica ili njeno lokalno tijelo ili što se iz fondova te države ili njezinog lokalnog tijela plaća nekoj fizičkoj osobi za usluge učinjene toj državi ili njenom lokalnom tijelu oporezuju se samo u toj državi.
- b) Te mirovine, međutim, oporezuju se samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
- 3. Odredbe članka 15., 16. i 18. primjenjuju se na primanja i mirovine koje se odnose na usluge pružene u svezi s poslom što ga vodi država ugovornica ili njezino lokalno tijelo.

Članak 20.

PROFESORI, NASTAVNICI, STUDENTI I PRIPRAVNICI

- 1. Plaćanja što ih prima profesor ili nastavnik koji je rezident države ugovornice i koji boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju koje nije duže od dvije godine, radi obavljanja znanstvenih studija ili istraživanja ili održavanja predavanja na nekom priznatom sveučilištu, visokoj školi ili drugoj obrazovnoj ustanovi ili državnoj istraživačkoj ustanovi ili drugoj ustanovi koja se bavi istraživanjem za opće dobro oporezuje se samo u prvu spomenutoj državi. Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na dohodak od istraživačkog rada ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već prije svega za privatnu korist neke stanovite osobe ili osoba. Povlastice predviđene ovim stavkom neće biti odobrene fizičkoj osobi koja je u razdoblju neposredno prije toga koristila povlastice iz stavaka 2., 3. i 4.
- 2. Plaćanja koja nisu naknade za osobni rad što ih student ili pripravnik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji se nalazi u prvu spomenutoj državi isključivo zbog svog obrazovanja i usavršavanja, prima za uzdržavanje, obrazovanje ili usavršavanje ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju i da su doznačena iz izvora koji se nalaze izvan te države.
- 3. Plaćanja koja nisu naknade za osobni rad što ih osoba koja jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bila rezident druge države ugovornice prima kao dar, pripomoć ili nagradu od neprofitne vjerske, dobrotvorne, znanstvene, književne ili obrazovne privatne organizacije ili slične javne institucije ne oporezuju se u prvu spomenutoj državi.

4. Student ili pripravnik, u smislu stavka 2., ili primatelj dara, pripomoći ili nagrade, u smislu stavka 3., koji boravi u državi ugovornici u razdoblju koje ne prelazi 4 godine ne oporezuje se u toj državi na dohodak od nesamostalnog rada pod uvjetom da obavlja takav rad kako bi ostvario dopunska sredstva za uzdržavanje, obrazovanje ili usavršavanje.
5. Rezident jedne od država ugovornica, koji je namještenik nekoga državnog poduzeća ili neke organizacije ili institucije opisanim u stavku 3., a koji privremeno boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju što ne prelazi jednu godinu, isključivo zbog stjecanja tehničkog, stručnog ili poslovnog iskustva kod osobe koja nije takvo poduzeće, organizacija ili institucija, izuzima se od oporezivanja u toj drugoj državi na naknade primljene izvan te druge države za djelatnosti, bez obzira gdje su obavljene, što ih plaća takvo poduzeće, organizacija ili institucija.

Članak 21. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, drukčiji od dohotka od nekretnina definiran u stavku 2. članka 6. ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina zbog kojih se dohodak plaća stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U takvu slučaju primjenjivat će se odredbe članka 7. ili članka 14. ovisno o slučaju.

Članak 22. IMOVINA

1. Imovina koja se sastoji od nekretnina, u smislu članka 6., koju posjeduje rezident države ugovornice, a nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Imovina koja se sastoji od pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće jedne države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu što stoji na raspolaganju rezidentu države ugovornice radi obavljanja samostalnog rada u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila koji se koriste u međunarodnom prometu i riječni brodovi koji se koriste u prometu na unutarnjim plovnim putovima te pokretne što služe za korištenje pomorskih i riječnih brodova, zrakoplova i cestovnih transportnih vozila oporezuju se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća.
4. Svi drugi sastavni dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi.

Članak 23. IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako se radi o rezidentu Poljske, dvostruko oporezivanje izbjegavat će se kako slijedi u nastavku:

- a) Kad rezident Poljske stječe dohodak i posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u Republici Hrvatskoj, Poljska će, u skladu s odredbama podstavka b), izuzimati takav dohodak ili imovinu od poreza. Poljska može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, koristiti poreznu stopu koja bi se koristila da izuzeti dohodak nije bio tako izuzet.
- b) Kad rezident Poljske stječe dohodak koji se, u skladu s odredbama članaka 10., 11. i 12., mogu oporezivati u Republici Hrvatskoj, Poljska odobrit će kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Republici Hrvatskoj. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati takvim djelovima dohotka koji je stečen u Republici Hrvatskoj.

2. Ako se radi o rezidentu Republike Hrvatske, dvostruko oporezivanje izbjegavat će se kako slijedi u nastavku:

Kad rezident Republike Hrvatske stječe dohodak i posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, mogu oporezivati u Republici Poljskoj, Republika Hrvatska odobrit će:

- a) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Republici Poljskoj;
- b) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Republici Poljskoj.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji su oporezivi u Republici Poljskoj.

3. Kad se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji stekne ili imovina što je posjeduje rezident države ugovornice izuzimaju od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak ili imovinu.

Članak 24. JEDNAKI POSTUPAK

1. Državljan i države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s time povezanim obvezama kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani druge države u istim okolnostima, napose s obzirom na boravište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje države ugovornice.

2. Stalna poslovna jedinica, koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana nepovoljnije nego što se oporezuju poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti.

Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kad se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamate, autorske naknade i druge isplate koje poduzeće države ugovornice plaća rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile plaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, svaki dug poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezivog kapitala takva poduzeća, odbija se pod istim uvjetima kao da je bio ugovoren s rezidentom prvospomenute države.
4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drukčije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s time povezanim obvezama kojima podliježu ili mogu podlijeći slična poduzeća prvospomenute države.
5. Odredbe ovoga članka vrijede, neovisno o članku 2., za poreze bilo koje vrste i naziva.

Članak 25.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako jedna osoba drži da postupci jedne ili obje država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u domaćem zakonodavstvu tih država, podnijeti zahtjev nadležnom tijelu države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., tijelu države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo bude držalo da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Postignuti dogovor provest će se u domaćem zakonodavstvu država ugovornica, bez obzira na vremenska ograničenja.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Ta se tijela mogu dogovarati i o uklanjanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu izravno međusobno izmjenjivati mišljenja radi postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka. Ako radi postizanja dogovora treba obaviti usmenu razmjenu mišljenja, to se može učiniti putem komisije sastavljene od zastupnika nadležnih tijela država ugovornica.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili domaćih zakona država ugovornica, koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom ako je oporezivanje, prema tim zakonima, u skladu s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom kao i obavijesti dobivene prema domaćim zakonima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koje se bave određivanjem ili ubiranjem, izvršenjem ili gonjenjem ili rješavanjem žalbi glede poreza obuhvaćenih ovim Ugovorom. Spomenute osobe ili tijela koristit će se ovim obavijestima samo u navedene svrhe. One mogu otkrivati takve obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti kao da državi ugovornici nameću obvezu da:

- a) poduzima upravne mjere suprotne zakonima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti prema zakonima ili uobičajenom upravnom postupku te ili druge države ugovornice;
- c) daje obavijesti koje bi otkrile neku trgovačku, poslovnu, industrijsku, komercijalnu ili profesionalnu tajnu ili trgovački postupak ili obavijest čije bi priopćenje bilo suprotno javnom poretku.

Članak 27.
DIPLOMATSKO I KONZULARNO OSOBLJE

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice diplomatskih ili konzularnih predstavnika predviđenih općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.
STUPANJE NA SNAGU

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30. dana od dana razmjene diplomatskih nota koje ukazuju na završetak unutarnjih pravnih postupaka nužnih u svakoj zemlji za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor primjenjivat će se na dohodak stečen i imovinu posjedovanu tijekom poreznih godina koje počinju na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi iza godine u kojoj ovaj Ugovor stupa na snagu.

Članak 29.
PRESTANAK PRIMJENE

Ovaj Ugovor ostaje na snazi neograničeno vrijeme, ali svaka država ugovornica može 30. lipnja ili prije 30. lipnja svake kalendarske godine nakon isteka razdoblja od pet godina od dana njegova stupanja na snagu, diplomatskim putem dostaviti drugoj državi ugovornici pismenu obavijest o prestanku primjene Ugovora. U tom slučaju ovaj Ugovor neće se primjenjivati na dohodak stečen i imovinu posjedovanu za vrijeme poreznih godina na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine što slijedi godinu u kojoj je dana obavijest o prestanku primjene.

Sastavljeno u Warsaw dana 19. prosinca 1934. u dvije kopije na poljskom, hrvatskom i engleskom jeziku pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

U slučaju neslaganja u tumačenju poljskog i hrvatskog teksta, mjerodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA REPUBLIKU POLJSKU

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

